

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 6. 2013, č. j.
se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 24. 6. 2013, č. j. byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2013, č. j. bylo potvrzeno.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 3. 5. 2013, č. j. byla snížena žalobci ode dne 8. 6. 2013 výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podkladem rozhodnutí byl posudek o invaliditě MSSZ Brno ze dne 2. 4. 2013, podle kterého z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobcova pracovní schopnost o 50 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 27. 5. 2013, které byly doručeny žalované dne 29. 5. 2013. V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek žalované ze dne 19. 6. 2013 s posudkovým závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 55 %. Uvedený posudek byl posléze podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované.

Žalobce v žalobě ze dne 19. 8. 2013 doplněné na výzvu Krajského soudu v Brně podáním ze dne 23. 9. 2013 vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které pokládal za nesprávné, žádal o navrácení invalidity III. stupně. Zdravotní potíže doložil řadou lékařských zpráv.

Zároveň požádal o ustanovení právního zástupce podle ust. § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť je nemajetný a neznalý zákonů.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2013, č. j. 22 Ad 36/2013-18 byl žalobcův návrh na ustanovení advokáta ze dne 23. 9. 2013 zamítnut z důvodů obsažených v citovaném rozhodnutí.

Z písemného vyjádření žalované ze dne 5. 11. 2013 vyplynulo, že navrhuje ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění vyhotovení nového posudku, a to příslušnou PK MPSV ČR za účelem objektivního posouzení zdravotního stavu žalobce.

Z posudkové dokumentace MSSZ Brno-město soud zjistil, že v rámci kontrolní lékařské prohlídky byl přezkoumán zdravotní stav žalobce dne 2. 4. 2013 s posudkovým závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nejde však již o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, nýbrž o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla určena diagnóza dle kapitoly II, oddíl A, položka 1 písm. d), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro kterou byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50 %.

V rámci námitkového řízení vzhledem k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, nechala žalovaná vypracovat posudek ze dne 19. 6. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace bylo konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zhoubný nádor ledviny, po jejím odstranění na biologické léčbě. Funkce solitární ledviny dobrá, subjektivně prakticky bez potíží, KI 100 %, primární onkologický nález stabilizovaný bez progresu, bez vzdálených metastáz. Vzhledem k tomu, že se jedná o

maligní tumor ve stádiu III. po ukončené onkologické léčbě na dlouhodobé biologické léčbě stabilizovaný s funkční poruchou do poloviny rozsahu, stav byl hodnocen v položce středně těžkého postižení, s přihlédnutím k reflexu na horní hranici rozpětí 35 až 45 %, dle kapitoly II, oddíl A, položky 1 písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pro původní profesi řidiče položka byla zvýšena o 10 % na celkový pokles pracovní schopnosti 55 %. Posudkový závěr zněl, že ode dne 2. 4. 2013 je invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 6. 1. 2014. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství hodnotila zdravotní stav žalobce bez jeho účasti na základě podkladové a zdravotní dokumentace, která je rozepsána v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Zároveň měla k dispozici i podklady připojené k žalobě, jednalo se o 28 listů lékařských zpráv a nálezů z roku 2010 až 2013. Poté na základě komplexního posudkového zhodnocení posudková komise konstatovala, že zdravotní stav posuzovaného od doby, kdy byl hodnocen MSSZ Brno-město dne 2. 4. 2013 s posudkovým závěrem, že se již jedná o invaliditu jen II. stupně, progredoval. V mezidobí byl dále v péči odborných ambulancí, dle CT vyšetření břicha z dubna 2013 byla efektem léčby stabilizace nemoci, na CT hrudníku byl však na plicích nález necharakteristických ložisek. Posudková komise měla k dispozici další lékařské zprávy, z nichž je zřejmé, že u žalobce se nejednalo o dlouhodobou stabilizaci nemoci, v červenci roku 2013 při CT vyšetření byla zjištěna progrese onemocnění, na CT břicha progrese velikosti patologických uzlin paraaortálně a nově byly zjištěny patologické lymfatické uzliny v mezenteriu vlevo, na CT plic byl nález četných drobných lymfatických uzlin, které pod karinou vytvářely až paket, byl také nález lymfatických uzlin v levém plicním hilu, dále byla zjištěna přítomnost patologické lymfatické uzliny v pravé axile. Z uvedeného je zřejmé, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o onkologické onemocnění, které by bylo dlouhodobě stabilizované, šlo o stav po radikální nefrektomii vlevo pro karcinom s progresí, která byla prokázána CT vyšetřením v červenci roku 2013. Na základě prostudované zdravotní dokumentace posudková komise došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onkologické onemocnění levé ledviny, zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II, oddíl A, položka 1 písm. e), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí žalované, míra poklesu pracovní schopnosti činila 70 %. Podle názoru PK MPSV ČR v Brně bylo zdravotní postižení hodnoceno rozdílně od lékaře ČSSZ, neboť takto zařazené onemocnění lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu. Na základě posudkového zhodnocení tak bylo konstatováno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí je invalidní podle § 39 odst. 1 zdp. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp.

V rámci jednání u Krajského soudu v Brně vyslovil žalobce souhlas s posudkem PK MPSV ČR v Brně, žádal, aby bylo rozhodnuto vzhledem k vyslovenému posudkovému závěru.

Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí v předmětné věci na úvaze soudu.

Na podkladě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Vzhledem k zásadní žalobní námitce – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce, jeho časový průběh, charakter, rozsah, změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, stejně tak i zjištěnou progresi v červenci roku 2013. Vůči samotnému posudku žalobce nevznese námitky v plném rozsahu se skutkovým a posudkovým zjištěním souhlasil. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry citovaného posudku pak odůvodňovaly opodstatněnost žaloby, soud proto ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Zároveň vyslovil závazný právní názor, jímž je správní orgán vázán, sice že žalovaná je povinna vydat nové rozhodnutí týkající se trvání nároku žalobce na invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, náklady řízení neuplatnil, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová